Δημήτρης Λαμπρέλλης

Ή μάταιη περιπέτεια τοῦ Ἐλπήνορα ἀπό τόν τόπο τοῦ θανάτου του μέχρι τόν τάφο του

A) MODUS PONENS

Προσμονή γιά μιά ἀπάντηση, μπαρόκ ρυθμοῦ ἡ πτήση σέ μέρες ἐπτά. Καί ὁ καλός φίλος, ἐκείνη ἡ ὑπερένταση, ἐκεῖνο τό πυρετικό κύμα πού περνα. Αὐτό μένει Είτε χαρᾶς, είτε λύπης, είτε περιφρόνησης, είτε... Θά ερχεται καί θά φεύγει.

'Εναλλανή 'Εν-αλλαγή

'Επιστροφή καί ὁ ὅρκος.

'Επιχείρησις. Nai. ήταν μιά έγχείρησις. ἴσως ὑπάργειἔγχυσις

Τά χρήματα τοῦ ταξί ἀκόμα ταξιδεύουν! 'Ο μόνος ρεαλισμός. Μά ὅλα ἐδῶ εἶναι δίχως ἔξοδο!

("Όταν ἀνέβηκε ὁ ὁμιλητής στό βῆμα γιά νά μιλήσει, τό πλῆθος σώπασε. Τότε ἐγώ ἔφερα τό δάγτυλο ἀπό τό αὐτί στά γείλη). Ἡ ἀναπνοή δέ φτάνει. Ζήτημα ἴσως ὁρμονῶν. Ἰσως καί ζήτημα χρηματιστηρίου. Οἱ ἀξίες μου πέφτουν, δηλαδή πέφτω έγώ — χωρίς τόν ξαυτό μου, οἱ ἀξίες. Ὁ Καίσαρ, τό ἀπόλυτο έδῶ ἐμπρός μου. 'Ο ἀνθυπολοχαγός, μεταφραστής τῆς δοξασίας. Βάρος οἱ 'Αχθοφόροι τῶν Καλενδῶν καί οἱ ἀποφάσεις τό ίδιο. Δέν ἡταν ζήτημα ὁρμονῶν.

«Είσῆλθε στό ἄσυλο ἀνιάτων», τῆς είπα.

«Σεῖς ποιός εἰσθε;»

« Ο ίδιος», ἀπάντησα. Οὕτε κἄν μέ πῆρε στά σοβαρά. Συνηθίσαν, συνηθίσαν πράγματα πού φοβοῦνται. Τό ταξίδι γιά τήν Weid-Eage άλλαγή καί ἐπιτυχία στό σκοπό πού ὅλοι καταλαβαίνουν.

! Τό πτῶμα του ἐκβράστηκε στή Γλυφάδα,

σ' ἕνα χάρτη, Σάββατο βράδυ -/-/- . Οἱ νεκροί καί τό πλοῖο, ὁ ἀέρας, ἡ ΡΙCA. Ζητῶ

νά οὐρήσω «—κάτω δεξιά». «—Εὐχαριστῶ».

. Πᾶμε βόλτα φονικά τραγούδια. Μέ ζητοῦν τά μπάρ. Πρατήριον βενζίνης, άδειάζω τελείως, γκρεμίζομαι άπ' τό φράχτη. Καί τό πτῶμα. Μαμούνια στό κρεβάτι — δηλητήριο. Δέν μ' άναλαμβάνουν γιατροί. 'Αναπνοή, άναπνοή, τηλεφωνῶ καί πάλι λείπει. Ντρέπομαι! «—Καλύτερα νά μή σοῦ πεῖ». Μουσικός κορεσμός, αδιαφορία (ίσως στά jet). Τό ταξί και ή πρόταση. Χάνω Αίμα, Αίμα φόνος. «—Φόνος». Φόνος. Φόνος. Γεμίζω ρυθμό, ανόρεχτα τρώω τήν pinta καί οὐρῶ. Συμβουλές, συμβολές, εὐαρέσκεια. Γιός Θεμιστοπόλου ήταν, ἄγνωστος καί ἐρωτευμένος. (Δύο τελεῖες ὁ πόθος του: Μιά, τό στῆθος της. Δυό, τή βρῆκε μές στίς πυτζάμες του νεκρή). Αὐτή είναι ἡ ἀλήθεια καί ὄχι αὐτά πού λένε, γιά τίς αὐξήσεις στό κόστος Θανάτου.

B) MODUS TOLLENS

'H νεράιδα ἐδῶ. 'H νεράιδα στό γρασίδι. Μαρά ζεῖ. O, Μαρά στούς ὑπονόμους. Ο Μαρά ήταν μιά ὑπηρέτρια, ή νεράιδα είναι

μιά ὑπηρέτρια, ὁ Μαρά ἡταν μιά νεράιδα.

(Γιασεμιά, μυρίζουν δμορφα τά γιασεμιά).

'Αναγνωρίζεται — ἐπιτέλους! — ἡ χρησιμότητα τῶν ὑπονόμων.

 Γ ι' αὐτό καί ἐγώ ἐπιθυμῶ τούς ὑπονόμους, ἄν καί μέ τούς ποντικούς νά τρῶνε ὅλο καί κάτι (Οἱ ὑπόνομοι ἔχουν: ταχύτητα, μυστικότητα, ὅρια, καί τό αἰφνίδιο).

Γι' αὐτό είμαι ὁ Μαρά.

Χωρίς ρούχα, χωρίς σκελετό είμαι ὁ Μαρά. Χωρίς ψυχή, χωρίς ἐγκέφαλο είμαι ἡ ὑπηρέτρια.

Είμαι τό σῶμα τῆς νεράιδας πού μοὔδειξε τή γαλλική revolution ὡς σωματική συνέπεια χτές. (᾿Αφῆστε τίς περιπέτειες γιά τήν ἐπάνοδο στήν οἰκογενειακή ἐστία). Τά χαμόγελα, οἱ νάυλον κάλτσες, τά βιβλία, μέ προσπέρασαν. Μιά ἡλιαχτίδα στό παντελόνι μου. Στηρίζω τό ἀβέβαιο πόδι μου στά φανάρια τῶν δρόμων καί ὅμως Μηδέν, οὕτε κάν τό σάρωθρο.

Στόν ὕπνο μου

κάθε αὐγή ἐγθροί, ἔρχονται ἄγνωστοι. νεκροί έγθροί.

μέ διασκεδαστικές κόρες καί γυναϊκες. "Οπως καί κάθε πρωί σηκώνομαι ἀπό τό κρεβάτι μου, γιατί δέν μπορῶ νά θάψω τό σκήνωμά μου, μά οὕτε Θέλω νά μέ Θάψουν Θεωρούμενος Κειμήλιο σεπτό.
ΤΟ ΒΡΑΛΥ ΒΡΗΚΑ ΙΛΡΟΤΑ

Παρόραμα ΄Η λέξη 'Ελπήνωρ νά παραληφθεῖ.

